

ДО ПИТАННЯ ЩОДО КРИТЕРІЇВ УСПІШНОСТІ ПРОЄКТІВ

Кравчук О. А.¹, Кравчук Д. Ю.²

Хмельницький національний університет

E-mail: ¹kravchukoa2@gmail, ²lklklokiiitstep@gmail.com

Класичне управління проектами [1] виділяє два види організації людської діяльності: операційна та проектна. Операційна діяльність застосовується, коли зовнішні умови добре відомі та стабільні, коли виробничі операції добре вивчені й неодноразово випробувані, а функції виконавців визначені і постійні. У цьому випадку основою ефективності служать вузька спеціалізація та підвищення компетенції. Там, де розробляється новий продукт, зовнішні умови й вимоги до якого постійно змінюються, де застосовуються виробничі технології використовуються вперше, де постійно потрібні пошук нових можливостей, інтелектуальні зусилля і творчість, там потрібні проекти.

Проект – тимчасове підприємство, призначене для створення унікальних продуктів, послуг або результатів.

В операційної та проектної діяльності є ряд загальних характеристик: виконуються людьми, обмежені доступністю ресурсів, плануються, виконуються та управляються. Операційна діяльність та проекти розрізняються, головним чином, тим, що операційна діяльність – це триваючий у часі й повторюваний процес, у той час як проекти є тимчасовими та унікальними.

Обмеження за термінами означає, що у будь-якого проекту є чіткий початок і чітке завершення. Завершення настає тоді, коли досягнуті цілі проекту; або усвідомлено, що цілі проекту не будуть або не можуть бути досягнуті; або зникла необхідність в проекті, і він припиняється. Також важлива відмінність проектної діяльності від операційної. Якби результати проекту не носили унікальний характер, роботу по їх досягненню можна було б чітко регламентувати, встановити виробничі нормативи й реалізувати в рамках операційної діяльності (конвеєр). Завдання проекту – досягнення конкретної бізнес-мети. Завдання операційної діяльності – забезпечення нормального перебігу бізнесу.

Проект – це засіб стратегічного розвитку. Проекти об'єднуються в програми. Програма – ряд пов'язаних один з одним проєктів, управління якими координується для досягнення переваг і ступеня керованості, недоступних при управлінні ними окремо. Проекти та програми об'єднуються в портфель. Портфель – набір проєктів або програм та інших робіт, об'єднаних разом з метою ефективного управління даними роботами для досягнення стратегічних цілей.

Проект це основа інновацій. Зробити те, до чого інші компанії ще не подумалися, зробити це якомога швидше, інакше це зроблять інші. Запропонувати споживачеві більш якісний продукт або такий продукт, потреба в якому споживач навіть не може поки усвідомити.

Завдання проекту – досягнення конкретної бізнес-мети, при дотриманні обмежень «залізного трикутника». Це означає, що жоден з кутів трикутника не може бути змінений без надання впливу на інші. Наприклад, щоб зменшити час, потрібно буде збільшити вартість та / або скоротити зміст.

Згідно з поточною редакцією стандарту РМВОК [1], проект вважається успішним, якщо задоволені всі вимоги замовника та учасників проекту. Критерії успішності проекту – сукупність показників, які дають можливість судити про ступінь успішності виконання проекту [2].

Для успішного проекту характерно постійне відчуття його учасниками почуття задоволення та гордості за результати своєї роботи, почуття оптимізму. Немає нічого більш згубного для проекту, ніж байдужість або зневіру його учасників. Ефективність – це відношення отриманого результату до виробленим затратам. Не можна розглядати ефективність, виходячи тільки з результативності: чим більше ти виробляєш, чим більше робиш, тим вище твоя ефективність. З таким підходом можна «зарізати на вечерю курку, яка несе золоті яйця».

Витрати не слід плутати з інвестиціями. Оплата оренди, електроенергії, комунальні платежі – витрати. Створення та закріплення ефективної команди – це стратегічне придбання компанії. Навчання учасників проекту – інвестиції. Вкладення в людей – це збільшення чисельника у формулі ефективності. Наростаюча конкуренція вказує на абсолютно чіткий тренд у світовій економіці – персонал – це форма інвестицій, активів, які потрібно вміти нарощувати, управляти та зберігати. Сьогодні люди – це капітал.

Сучасне підприємство зобов'язане ставитися до своїх працівників так само, як до своїх кращих клієнтів. Головний капітал сучасної компанії – це знання. Велика частина цих знань невід'ємна від їх носія – людини. Ті підприємства, які цього не зрозуміли, не виживуть, тому що не зможуть бути ефективними.

Сьогодні ефективне підприємство – це сервіс. Підприємство, з одного боку, надає послуги і продукти своїм клієнтам, а з іншого – робочі місця для професійного персоналу. Принципи «Одне підприємство на все життя», «Працюй продуктивно, а підприємство про тебе подбає» – ідуть у минуле. Ринок робочої сили в ІТ – правила встановлюють професіонали.

Література

1. IEEE Std 610.12-1990, IEEE Standard Glossary of Software Engineering Terminology.
2. http://ni.biz.ua/4/4_15/4_15967_kriterii-uspeshnosti-proekta.html

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЛЮДИНО-МАШИННОГО ІНТЕРФЕЙСУ

Кравчук О. А.¹, Ключник О. А.²

Хмельницький національний університет

E-mail: ¹kravchukoa2@gmail.com, ²klyuhnik.sasha@icloud.com

Людино-машинний інтерфейс (англ. *Human machine interface, HMI*) – термін, що охоплює інженерні рішення, котрі забезпечують взаємодію оператора з керованими ним машинами.

Під «машиною» в цьому випадку розуміється система з усіх технічних засобів, що бере участь у процесі вимірювання, контролю, сигналізації та керуванні, а під «людиною» – оператор-технолог, який бере безпосередню участь в процесі керування [1].

Людино-машинна взаємодія – це дослідження, планування і розробка взаємодії між людьми (користувачами) і комп'ютерами. Найчастіше це поняття розуміють як сукупність наук про комп'ютери, досвід користувача, проектування та інших наук. Користувацька взаємодія з комп'ютером відбувається на рівні призначеного інтерфейсу користувача, який частіше всього є графічним та включає в себе програмне та апаратне забезпечення. Як приклад можна навести деякі образи та об'єкти, які відображаються на екранах дисплеїв, а також дані, отримані за допомогою апаратних пристроїв введення інформації від користувача та інші види взаємодії людини з комп'ютеризованими автоматизованими системами [2].

У галузі промислового дизайну людино-машинної взаємодії інтерфейс користувача (UI, User Interface) – це простір, де відбувається взаємодія між людьми та комп'ютеризованими машинами. Метою цієї взаємодії є забезпечити ефективність роботи та управління машиною з людської сторони, тоді як машина одночасно подає назад інформацію, яка допомагає оператору в процесі прийняття рішень. Прикладами цієї широкої концепції користувацьких інтерфейсів є інтерактивні аспекти операційних систем загального призначення, елементи керування важкими машинами, ручні інструменти та засоби управління процесами.